

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XII. — Wydana i rozesłana dnia 13. marca 1898.

Treść: № 41. Rozporządzenie, dotyczące się instrukcyi służbowej dla c. k. prokuratoryi skarbowych.

41.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898,

tyczące się instrukcyi służbowej dla c. k. prokuratoryi skarbowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 8. marca 1898 wydaje się zamieszczoną poniżej instrukcyę służbową dla c. k. prokuratoryi skarbowych, która wchodzi w wykonanie od dnia 1. kwietnia 1898.

Przeznaczenie służbowe i zakres czynności prokuratoryi skarbowej.

§. 1.

a) Zasada ogólna.

Prokuratorye skarbowe są władzami państwa ustanowionemi dla obszaru jednego lub kilku krajów do czynności mających na celu obronę prawną majątku państwa i majątności zostających z onymże na równi pod względem takiej obrony.

Przeznaczenie służbowe prokuratoryi skarbowej obejmuje więc w ogólności sprawy następujące:

1. Obronę przed sądem w ogólności a w szczególności prowadzenie spraw spornych, dotyczących się majątku państwa i majątności z nim na równi będących stosownie do §. 2 instrukcyi niniejszej.

2. Obronę w postępowaniu administracyjnem stosownie do §. 15 B instrukcyi niniejszej majątku państwa i funduszków przez państwo zawiadywanych lub uposażanych, jakoteż praw patronatu służących monarsze lub rzeczonym funduszom.

3. Wydawanie opinii prawnej w sprawach, dotyczących się w ogóle majątku państwa i majątności z nim na równi będących lub ważnych interesów Rządu państwa a to stosownie do postanowień §. 15 C instrukcyi niniejszej.

4. Współdziałanie przy zawieraniu interesów prawnych i przy sporządzaniu dokumentów prawnych w sprawach majątku państwa i majątności z nim na równi będących.

§. 2.

b) Bliższe określenie przepisu ogólnego w §. 1 podanego.

1. Do majątku państwa i do majątności pod względem obrony prawnej i udzielania porady prawnej przez prokuratoryę skarbową z majątkiem państwa na równi zostających, których sprawy w kierunkach w §. 1 pod l. 1--4 wzmiankowanych, stanowią zakres czynności prokuratoryi skarbowej, zaliczają się:

1. Skarb w ogólności a w szczególności wszelkie podatki i pobory rządowe, tudzież pobory publiczne w ogóle, o ile do ich ściągania używa się tych samych organów i środków co do ściągania poborów rządowych, monopola, regalia, przedsiębiorstwa rządowe wszelkiego rodzaju, prawa lenne państwa i w ogóle wszelkie instytucye i zakłady przeznaczone do zaspakajania potrzeb w gospodarstwie państwa.

2. Skarb dworu.

3. Skarb kr. węg. co do pretensyi, które przed c. k. sądami mają być bronione, dopóki w krajach korony węgierskiej zaręczona jest wzajemność co do podobnych pretensyi c. k. skarbu.

4. Prawo kaduku, prawa terytoryalne i granice krajowe.

5. Kary pieniężne nakładane przez Władze administracyjne rządowe, o ile chodzi o ściąganie ich drogą sądową.

6. Wszelkie fundusze, któremi bezpośrednio zarządzają Władze państwa lub, o ile tak nie jest, uposażane są ze skarbu państwa całkiem lub w części, lecz w ten sposób, że państwo ma pokrywać niedobór administracyjny.

7. Monarsze prawa patronatu i prawa patronatu funduszów pod 6 wzmiankowanych.

8. Fundacye, któremi zawiadują bezpośrednio Władze państwa. Innym fundacyom należy się obrona i porada prawna ze strony prokuratury skarbowej tylko o tyle, o ile chodzi o pierwsze ukonstytuowanie fundacyi i o ściągnięcie majątku fundacyjnego w celu ukonstytuowania fundacyi, nie zaś wtedy, gdy po ukonstytuowaniu fundacyi chodzi o dalsze czynności prawne lub obronę.

9. Majątek kościelny i majątek beneficjów duchownych, o ile chodzi o pierwotną fundacyę kościoła lub duchownego beneficjum albo o całość majątku zakładowego, lub o ile majątkiem tym zawiadują Władze państwa, nie zaś wtedy, gdy co do istniejących już kościołów lub beneficjów duchownych idzie o obronę lub ściągnięcie bieżących użytków z majątku; nadto majątek zniesionych zakonów, klasztorów i społeczności duchownych, którym Rząd administruje, w Galicyi zaś w ogóle majątek zakładowy zakonów, klasztorów i społeczności duchownych.

10. Publiczne zakłady parafialne ubogich, gdzie takowe jeszcze istnieją.

11. Ofiary pobożne (powszechnej użyteczności), o ile takowe nie odnoszą się do podmiotów prawnych, którym w myśl instrukcyi niniejszej nie służy zastępstwo przez prokuratorę skarbową.

12. Majątek, którym zawiadują Władze szkolne państwa (rady szkolne krajowe, powiatowe).

O ile w postępowaniu przed sądami a w szczególności w postępowaniu egzekucyjnym sądowym inne Władze lub urzędy mogą podejmować poszczególne czynności prawne, postanowione będzie osobnymi przepisami.

Pod względem interwencji prokuratury skarbowej w postępowaniu administracyjnym stosują się w szczególności postanowienia §. 15 B instrukcyi niniejszej.

II. Oprócz przypadków pod I. oznaczonych, obrona przez prokuratorę skarbu ma miejsce także wtedy, gdy to przewidziane jest szczególnymi postanowieniami ustawowemi.

III. Prokuratura skarbowa jest nadto powołana do bronięcia interesów publicznych przed sądem wtedy, gdy interwencya Władzy państwa w celu ich ochrony jest dopuszczalna a w braku innego organu, szczególnie do tego przeznaczonego, Władza właściwa zażąda tego od prokuratury państwa.

IV. Ministerstwo skarbu może prokuraturę skarbowej pozwolić, żeby majątkom szczegółowo oznaczonym, postanowieniami oddziału I. i II. niniejszego paragrafu nie objętym, przynosiła obronę nadal w tych przypadkach, w których to działo się dotychczas.

V. Gdyby w poszczególnych przypadkach powstała wątpliwość, czy prokuratura skarbowa ma podjąć czynność urzędową w myśl postanowień §§. 1 i 2, winna prokuratura zasięgnąć decyzyi Ministerstwa skarbu.

§. 3.

Prokuratury skarbowe i oddziały (delegacje) prokuratury skarbowych.

Prokuratury skarbowe istnieją:

W Wiedniu dla arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy,

w Linzu dla arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy,

w Salzburgu dla księstwa salzburskiego,

w Grazu dla księstwa styryjskiego,

w Lublanie dla księstwa krańskiego,

w Tryeście dla uksiążęconego hrabstwa goryckiego i gradyskiego, margrabstwa istrijskiego i miasta Tryestu z okręgiem,

w Zadarze dla królestwa dalmackiego,

w Innsbrucku dla uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego i kraju Vorarlbergu,

w Pradze dla królestwa czeskiego,

w Bernie dla margrabstwa morawskiego tudzież księstwa Górnego i Dolnego Śląska,

we Lwowie dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem,

w Czerniowcach dla księstwa bukowińskiego.

Nadto istnieje delegacya prokuratury skarbowej w Krakowie.

§. 4.

Przynależność miejscowa.

I. Do obrony w procesach biernych, gdy właściwość sądową uzasadnia sąd powszechny stosownie do §§. 74 i 75, ustęp 2 Normy jurysdykcyjnej, powołana jest ta prokuratura skarbowa, w której okręgu znajduje się rzecz przedmiotem sporu bę-

dąca; jeżeli taki stosunek nie zachodzi, prokuratora skarbową owego okręgu, gdzie miało miejsce zdarzenie, w skutek którego powstało dochodzone roszczenie. Jeżeli i ta zasada nie da się zastosować, decyduje się o właściwości prokuratury podług siedziby urzędowej tej Władzy administracyjnej lub nadzorczej, która podlega bezpośrednio Władzy centralnej.

II. Do procesów biernych, odmiennych od tych, które w ustępie I. są oznaczone, jakoteż do wszystkich procesów czynnych i wszelkich innych pertraktacji sądowych, właściwą miejscowo jest ta prokuratura skarbową, w której okręgu znajduje się sąd właściwy jako I. instancja.

III. Do wszelkich innych czynności urzędowych, prokuratorzy skarbowej przydzielonych, stosują się odpowiednio postanowienia o właściwości podane w oddziale I.

IV. Prokuratura skarbową uprawniona jest do działania przed wszystkimi sądami i Władzami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Gdyby jednak dla szybszego i skuteczniejszego załatwienia sprawy lub dla zmniejszenia kosztów było to pożądanem, prokuratura skarbową winna udać się z prośbą o podjęcie czynności urzędowych poza jej okręgiem do tej prokuratury skarbowej, w której okręgu te czynności urzędowe mają być wykonane.

Ta ostatnia prokuratura winna uczynić zadosyć takiemu żądaniu, o ile według jej zdania ważne powody nie stoją na przeszkodzie.

V. W razie różnicy zdań co do właściwości miejscowej, decyduje Ministerstwo skarbu nie uwłaczając kompetencji służącej pod tym względem Sądom w postępowaniu sądowem.

VI. Właściwość miejscowa prokuratury skarbowej w sporach o obrazę prawa wyrządzoną przez urzędników sędziowskich, urządzona w §. 9 ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112, pozostaje nienaruszona.

VII. Właściwość miejscową delegacji prokuratury skarbowej określa §. 13.

Co do właściwości delegacji prokuratury skarbowej w Krakowie, przepisy szczególne pod tym względem istniejące, obowiązująć będą aż do dalszego zarządzenia.

Stanowisko hierarchiczne prokuratury skarbowej, skład osobowy, pensye, warunki do uzyskania posady.

§. 5.

I. Prokuratury skarbowe podlegają Ministerstwu skarbu stosownie do postanowień §§. 8, 9, 12 i 16 niniejszej instrukcji służbowej.

Nazwa, ilość, stopień i płaca urzędników i służb przeznaczonych do sprawowania czynności prokuratury skarbowej, wszystko to podaje skład osobowy ustanowiony dla każdej z osobna prokuratury skarbowej.

II. Warunki do uzyskania posady w służbie conceptowej prokuratury skarbowej są następujące:

- a) Do przyjęcia na koncypienta złożenie trzech egzaminów rządowych teoretycznych przepisanych rozporządzeniem ministerialnym z dnia 24. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 204; Ministerstwo skarbu może wyjątkowo zezwolić na przyjęcie także po złożeniu tylko dwóch egzaminów rządowych, pod warunkiem złożenia trzeciego egzaminu rządowego w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od chwili przyjęcia; przysięgę odebrać można od koncypienta dopiero po najmniej jednorocznej zupełnie zadawalającej praktyce próbnej, w ciągu której ubiegający się o stanowcze przyjęcie, okazać ma mianowicie szczególne uzdolnienie, potrzebne do służby w prokuratury skarbowej;
- b) do uzyskania posady koncypisty prokuratury skarbowej a względnie adjunkta, doktorat prawa, najmniej jednoroczna praktyka sądowa i złożenie egzaminu przepisanego do służby conceptowej w prokuraturach skarbowych;
- c) do uzyskania wyższych posad służbowych nadto złożenie egzaminu adwokackiego.

Koncypientom, pobierającym adjutum, o ile pełnią służbę w sposób zupełnie zadawalający, może takowe być pozostawione na czas jednorocznej praktyki sądowej.

Na pierwsze dwa lata po wejściu w moc obowiązującą niniejszej instrukcji sądowej, może Ministerstwo skarbu dozwolić ułatwień przy stosowaniu postanowień §. 5, II b i c.

III. Urzędników prokuratury skarbowej, którzy uczynili zadosyć wymogom w oddziale II pod b przepisany i o ile fundusze budżetowe na to pozwalają, może Minister skarbu mianować na wniosek prokuratora skarbowego, jeżeli wysłużyli ogółem lat pięć w sposób całkiem zadawalniający, *ad personam* koncypistami, jeżeli zaś wysłużyli w takiż sposób ogółem lat ośm, *ad personam* adjunktami, chociażby nie było opróżnionych posad systemizowanych rzeczonych kategorii.

IV. Kandydaci, pragnący uzyskać posadę XI klasy stopnia służbowego w służbie kancelaryjnej prokuratury skarbowych, winni w ciągu służby próbnej sześciomiesięcznej udowodnić, że posiadają wiadomości i zdolności do takiej posady potrzebne lub przynajmniej obudzać nadzieję, że ich przy odpowiednim dalszem kształceniu się nabędą.

Urzędnikami kancelaryjnymi kierującymi mianowane być mają z reguły tylko osoby, które skończyły szkołę średnią.

Przepisy niniejsze nie naruszają postanowień ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

Obowiązki i prawa prokuratorów skarbowej i jej funkcyjaryuszów w ogólności.

§. 6.

Obowiązkiem jest prokuratorowi skarbowej bronić gorliwie i ze znajomością rzeczy praw państwa w czworakim kierunku w §. 1 oznaczonym i w granicach instrukcją służbową zakreślonych, chronić troskliwie od szkód i strat majątek państwa, jakoteż majątkości zostające z nim na równi pod względem obrony prawnej przez prokuratorę państwa.

Prokuratora skarbowego, ażeby mogła odpowiedzieć na wezwanie swemu powołaniu, ma prawo żądać, żeby ją zaopatrywano w Dziennik ustaw państwa tudzież w Dziennik ustaw krajowych i w ogóle w potrzebne księgi ustaw i zbiory ustaw a nadto ma prawo korzystania w celach swego powołania z bibliotek i archiwów, znajdujących się w Ministerstwach i u Władz administracyjnych.

Wszystkie te materiały zachowywać należy w dobrym porządku, ażeby urzędnicy prokuratorów skarbowej mogli je przeglądać i ich używać, w którymto celu utrzymywane być mają w prokuratorów skarbowej inwentarze i zbiory normalistów. Nadto starać się należy o utworzenie i odpowiednie uzupełnienie, z przeznaczonych na ten cel dotacji, biblioteki urzędowej, która zawierać powinna dzieła naukowe i rozstrzygnięcia sądowe ważne dla zakresu działania prokuratorów.

Wszystkie Władze państwa obowiązane są wspierać według możliwości w granicach istniejących ustaw prokuratorów skarbowych w spełnianiu powołania.

W szczególności winny Władze dostarczać prokuratorów skarbowych na jej prośbę do przejrzenia a według okoliczności do odpisania aktów, jakichby w poszczególnym przypadku potrzebowała do spełnienia swego przeznaczenia służbowego. Postanowienie to stosuje się do sądów o tyle, o ile nie sprzeciwiają się temu szczególne przepisy ustawowe.

Urzędnicy prokuratorów winni ciągle starać się o dokładną znajomość wszelkich ustaw i zarządzeń wydawanych w rozmaitych gałęziach administracji, a których znajomość jest prokuratorom państwa potrzebna, ażeby mogła pełnić skutecznie swoje powołanie. Jednakże to ustawoznawstwo rozciągać się ma nie tylko na ustawy krajowe, lecz także i na za-

graniczne, o ile wymaga tego zakres czynności prokuratorów.

Urzędnicy prokuratorów skarbowych mają nadto starać się o ciągły postęp w swym zawodowym wykształceniu, strzedz się w sprawowaniu obowiązków interesowności, popędliwości, namiętności, mając na względzie tylko rzeczywiste stosunki, tudzież ustawę i prawo, winni żądane od nich opinie prawne wydawać bezstronnie, poruczone im obrony przeprowadzać gorliwie i spiesznie z pożytkiem dla państwa i w interesie jego praw, tudzież zachowywać sumiennie tajemnicę służbową.

Urzędnicy prokuratorów skarbowych, czyniący w zupełności zadosyć tym wymaganiom i nadto odznaczający się niezwykłą obrotnością przy interwencji w postępowaniu procesowym ustnem, mogą być przy posuwaniu na wyższe stopnie szczególnie uwzględniani, o ile czynią zadosyć innym warunkom posunięcia (§. 5).

Obowiązki i prawa prokuratora skarbowego i podlegających mu funkcyjaryuszów prokuratorów skarbowych w szczególności a mianowicie:

§. 7.

a) Prokuratora skarbowego.

aa) Pod względem kierowania urzędem.

Prokurator skarbowy jest powołany i obowiązany kierować czynnościami urzędowymi i rozdzielać takowe między podwładnych urzędników prokuratorów skarbowych ze względem na ich stopień a przede wszystkim stosownie do ich doświadczenia i zdolności. Winien urzędników i sług prokuratorów skarbowych pobudzać do dopełniania obowiązków, nadzorować ich i mieć o to staranie, żeby czynności wykonywane były szybko i celowo odpowiednio, żeby protokoły, rejestry i zapiski potrzebne do utrzymywania w ewidencji spraw w ogólności a terminów i roków w postępowaniu sądowym w szczególności były według jego zarządzenia odpowiednio prowadzone i żeby we wszystkich oddziałach czynności panował porządek i regularność.

Prokurator skarbowy powinien wiedzieć o wszystkich podaniach do urzędu nadchodzących od chwili ich nadejścia, ażeby miał ciągle przegląd całego ruchu spraw i żeby mógł wpływać na załatwianie ich zgodnie z ustawami, prawidłowo i szybko.

Prokurator skarbowy aprobejuje wszystkie wygotowania urzędowe, podpisuje rozporządzenia i akta urzędowe i jest odpowiedzialny za cały tok spraw, którym ma kierować, za to kierownictwo,

za jego zgodność z ustawami, odpowiedniość i porządek, jakoteż za wszystkie czynności urzędowe przez prokuratorów skarbową dokonane, na które ma wpływać i w miarę tego wpływu. Sprawozdania składane władzom naczelnym podpisywać ma prócz prokuratora skarbowego także referent.

Obowiązkiem jest prokuratora skarbowego udzielać wcześniej podwładnym urzędnikom i pomocnikom informacji potrzebnych do czynności onymże przydzielonej i wskazywać im kierunek prowadzenia czynności.

Gdyby Ministerstwo skarbu przydało prokuratorowi skarbowemu na prośbę jednej z władz naczelnych urzędników conceptowych władzy administracyjnej do wykształcenia lub do sprawowania służby, mieć należy pieczę o odpowiednie wykształcenie tych osób.

§. 8.

bb) Pod względem spraw osobowych, dyscyplinarnych i administracyjnych.

I. Pod względem spraw osobowych urzędników, sług i wszystkich innych funkcyjaryuszów prokuratorowi skarbowemu, służy prokuratorowi skarbowemu w ogólności taki sam zakres działania, jaki służy prezydium władzy skarbowej krajowej co do urzędników, sług i innych funkcyjaryuszów onemuż podlegających.

Prokuratorowi skarbowemu nie służy jednak prawo mianowania urzędników conceptowych lecz tylko prawo przyjmowania koncypientów bez adjutum, tudzież prawo nadania adjutów koncypientom w granicach systemizowanej ilości takowych.

W składzie osobowym kancelaryi ma prawo mianowania w obrębie systemizacji urzędników XI. i X. klasy stopnia służbowego.

Co do mianowania urzędników conceptowych, jakoteż urzędników kancelaryjnych IX. klasy stopnia służbowego i wyższych klas, przedstawienia na posady przysyłać należy Ministerstwu skarbu z zachowaniem przepisów, tyczących się takich przedstawień.

Wykazy służby i uzdatnienia, które do takich przedstawień mają być dołączane, powinny być we wszystkich rubrykach sumiennie wypełnione a jeżeli dotycząca osoba przydana jest samodzielnie referentowi prokuratorowi skarbowemu w przymocie pomocnika, w każdym takim przypadku oprócz prokuratora skarbowego podpisać je ma także referent, któremu pomocnik jest przydany lub, gdy idzie o osoby służby kancelaryjnej, przełożony urzędów pomocniczych.

II. Pod względem postępowania dyscyplinarnego z urzędnikami i sługami prokuratorowi skarbowemu obowiązują przepisy ogólne; w komisjach dyscyplinarnych tych władz skarbowych krajowych, w których siedzibie urzędowej znajduje się prokuratora skarbowego, ustanowić należy członkami jednego lub więcej urzędników prokuratorowi skarbowemu w ilości jaką Ministerstwo skarbu oznaczy. Te komisje dyscyplinarne mają być wspólnymi komisjami dyscyplinarnymi dla urzędników i sług władzy skarbowej krajowej i prokuratorowi skarbowemu.

III. Prokuratorowi skarbowemu służy prawo asygnowania z dotacji wyznaczonej dla prokuratorowi skarbowemu w preliminarzu państwa sum potrzebnych w sprawach osobowych i administracyjnych.

Kasa krajowa, znajdująca się w dotyczącym obszarze administracyjnym sprawować ma czynności kasy wypłacającej a departament rachunkowy władzy skarbowej krajowej czynności likwidacyjne, cenzurę i administracyjną służbę pomocniczą rachunkową.

IV. Odpisanie nieściągalnych honoraryów, należności sędziowskich i portyów, tudzież wydatków w gotówce, jak tylko dotycząca sprawa się skończy a kwoty w niej zalegające nie przenoszą ogółem sumy 50 zł., może prokurator skarbowy zarządzić we własnym zakresie działania z jednoczesnym uwiadomieniem departamentu rachunkowego.

Nadto w przypadkach zasługujących na szczególne względy, prokurator skarbowy może wyjątkowo zarządzić we własnym zakresie działania za zgodą dotyczącej władzy administracyjnej uwolnienie od kosztów procesowych i egzekucyjnych w sumie aż do 50 zł.

We wszystkich innych przypadkach postarać się należy o przyzwolenie Ministerstwa skarbu.

§. 9.

cc) Pod względem zastępstwa w służbie i uczęszczania do urzędu.

Do zastępowania prokuratora skarbowego w czasie urlopu, w razie choroby lub przeszkody służbowej powołany jest rangą najstarszy obecny urzędnik conceptowy prokuratorowi skarbowemu.

Gdyby prokurator skarbowy zmuszony był poruczyć kierowanie urzędem urzędnikowi najprzód do tego powołanemu na dłużej niż dwa miesiące, albo nie najprzód powołanemu, na dłużej niż dni 14, winien uwiadomić o tem Ministerstwo skarbu, o ile takowe i tak już przy udzielaniu urlopu nie dowiedziało się o potrzebie zastępstwa. Gdyby ze względu na rozciągłość czynności lub na ciągle bardzo wielką ilość ważnych i obszernych czynności prokurator

skarbowy nie mógł sam jeden kierować urzędem i uznawał za rzecz niezbędnie potrzebną, poruczyć stale część kierownictwa interesów jednemu lub kilku zastępcom powyżej wymienionym, środka takiego może użyć tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

Prokurator skarbowy, o ile choroba lub konieczność służbowa nie stoi na przeszkodzie, lub o ile urlop nie uwalnia go od tego, obowiązany jest uczęszczać do urzędu, kierować służbą i nadzorować ją oblicznie w lokalu urzędowym; bez zezwolenia Ministerstwa skarbu prokuratorowi skarbowemu nie wolno wydaląć się z miejsca siedziby urzędowej, wyjąwszy przypadki urzędowego wysłania, urlopu lub zamieszkania w najbliższych okolicach miejsca siedziby urzędu.

O urlop dla swojej osoby prosić ma prokurator skarbowy Ministerstwo skarbu.

Jeżeli urlop nie ma przynieść jednego tygodnia, dostatecznym jest proste uwiadomienie Ministerstwa.

§. 10.

b) Funkcjonaryuszów prokuratoryi skarbowej.

Urzednicy i słudzy przeznaczeni do prokuratoryi skarbowej, stosować się mają do zarządzeń i poleceń prokuratora skarbowego lub jego zastępcy i winni im być posłuszni. Wolno im jednak w sposób ich stanowisku odpowiedni przełożyć zwierzchnikowi urzędowemu osobiste zdania, uwagi i spostrzeżenia, o ile to bez potrzeby nie opóźnia lub nie utrudnia sprawowania interesów.

Zwierzchnik urzędowy winien to co mu jest przełożone, ocenić i wydać w tym względzie decyzję.

Każdy ma prawo odwołania się do Ministerstwa skarbu przeciw zarządzeniom i postanowieniom niewłaściwym lub oczywiście nieprawnym.

Każdy urzednik i sługa jest odpowiedzialny za sumienne, odpowiednie celowi i punktualne załatwianie poruczonych mu czynności i za ścisłe trzymanie się wskazówki, poleceń i informacji podanych ogólnie w istniejących zarządzeniach lub udzielonych mu osobno przez prokuratora skarbowego.

Z wyjątkiem przypadków, w których idzie o wyzyskanie udzielonego urlopu, przypadków choroby lub zajęcia w interesie służbowym, urzednicy i słudzy obowiązani są uczęszczać regularnie do urzędu przed południem i popołudniem, o ile służba tego wymaga i jak to prokurator skarbowy zarządzi a tylko wyjątkowo, w przypadkach na względy za-

slugujących i gdy to bez uszczerbku dla służby jest dopuszczalne, może prokurator dozwolić niektórym pracowania we własnych mieszkaniach.

Zwierzchnik urzędu winien mieć pieczęć o to, żeby w niedzielę i święta czynności urzędowe, o ile to jest potrzebne, były załatwiane.

Forma wewnętrznego prowadzenia czynności.

§. 11.

Narada kolegialna nad przedmiotami czynności, przepisana jest tylko do ważniejszych pertraktacji jak na przykład, gdy idzie o opinie prawne obfitego w następstwa znaczenia, wymagające rozległych wiadomości a oraz bystrzejszego i przenikliwszego osądzenia, o pierwsze kroki procesowe lub o kontrakty, których przedmiotem są wartości lub prawa większych rozmiarów lub wyższej wagi, o wykład ważnych ustaw lub o zrzeczenie się praw wątpliwych, o przedstawienia na posady itp.

Gdy referenci sądzą, że jakiś przedmiot powinien być wzięty pod naradę kolegialną, obowiązani są zanotować tę okoliczność na arkuszu referatowym. Zostawia się jednak prokuratorowi skarbowemu osądzenie i zdecydowanie — a to pod własną odpowiedzialnością — czy przedmiot czynności jest rzeczą głębszego znaczenia i większej wagi a przeto kwalifikującą się do narady kolegialnej, zwłaszcza, iż obowiązkiem jego jest zapobiegać wszelkim niepotrzebnym opóźnieniom w czynnościach i wpływać na przyspieszenie, na dopuszczalne skrócenie i uproszczenie biegu czynności.

Na naradę wezwać należy w każdym przypadku wszystkich referentów, których nie wstrzymuje jakaś przeszkoda.

Gdy chodzi o przedstawienia na posadę, zostawia się prokuratorowi skarbowemu wybór między członkami, których ma wezwać na naradę.

Na naradach przewodniczy prokurator skarbowy lub jego zastępca.

Skoro referent przełoży swój wniosek, rozpoczyna się dyskusja ogólna nad przedmiotem, którą przewodniczący kieruje i zamyka, gdy ją uzna za wyczerpaną.

Następnie przewodniczący przystępuje do zbierania wotów, które członkowie w naradzie uczestniczący oddają według kolei swoich stopni służbowych. Przewodniczący wypowiada zdanie swoje na końcu i formułuje uchwałę podług większości głosów.

W razie równości głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego.

Prokurator skarbowy nie ma krępować się uchwałą narady i może postąpić według swego osobistego przekonania, lecz odpowiedzialność cięży w takim razie na nim i na tych głosujących, którzy do jego zdania przystąpili.

Jeżeli prokurator skarbowy uznaje za stosowne pójść za uchwałą narady, dzielają z nim odpowiedzialność wszyscy głosujący, którzy za uchwałą głosowali.

Ekspedycję zaprojektować ma w każdym razie referent, lecz jeżeli uchwała nie zgadza się z jego wnioskiem, winien wprzód dać ją do przejrzania temu wotantowi, którego wnioskowi uchwała odpowiada.

Referent winien zanotować w arkuszu referackim, kto i jakie oddał wota, tudzież powziętą uchwałą lub decyzję przewodniczącego. Nadto winien referent poprzedzić swój referat wyłuszczeniem stanu rzeczy podług zbioru aktów i za dokładność i prawdziwość tego wyłuszczenia jest odpowiedzialny.

Wyłuszczenie stanu rzeczy należy spisać i do aktów dołączyć.

Język w czynnościach prokuratury skarbowej ma odpowiadać istniejącym przepisom.

Stosunek prokuratury skarbowej do innych władz i urzędów i korespondencja z niemi.

§. 12.

Prokuratura skarbową podlega w sprawach osobowych i administracyjnych wyłącznie Ministerstwu skarbu. Do tegoż Ministerstwa należy także nadzór zwierzchniczy nad całym zakresem czynności prokuratury skarbowych i w tym celu Ministerstwo skarbu może odbywać w prokuraturach skarbowych peryodyczne lustracje.

O ile jednak chodzi o obrony prawne, o opinie prawne, o współdziałanie przy zawieraniu interesów prawnych i przy wygotowywaniu dokumentów prawnych, w myśl §. 1, prokuratura skarbową obowiązana jest stosownie do postanowień instrukcji niniejszej a w szczególności jej §. 4go czynić zadość poleceniom władz centralnych a względnie żądaniom każdej władzy państwa i każdego urzędu państwa. Jeżeli otrzymane polecenia, jakoteż wystosowane żądania nie zgadzają się według zdania prokuratury skarbowej z interesami, których ona ma według §. 2go niniejszej instrukcji bronić lub w ogóle sprzeciwiają się postanowieniom tej instrukcji służbowej, prokuratura skarbową ma prawo i obowiązek przedstawić to władzy administra-

cyjnej w poszczególnym przypadku właściwej a względnie dotyczącemu urzędowi, w ważniejszych zaś przypadkach zdać sprawę Ministerstwu skarbu.

Władzom naczelnym, tudzież urzędowi nadwornemu przesyła prokuratura skarbową sprawozdania.

W postępowaniu sądowym winna prokuratura przestrzegać form w tem postępowaniu przepisanych.

Do korespondencji z wszystkimi innymi władzami i urzędami z wyjątkiem kas, które podlegają prokuratury skarbu jako władzy asygnującej, używa takowa formy odezw służbowych.

Oddziały prokuratury skarbowej (delegacje).

§. 13.

Oddziały prokuratury skarbowej (delegacje) istniejące lub któreby jeszcze zostały zaprowadzone, stanowią istotną część składową prokuratury skarbowej, z której zostały utworzone i należą do jej etatu osobowego i pensyjnego.

Delegacje mają w okręgu onymże przydzielonym, o ile chodzi o obrony prawne, o opinie prawne i o współdziałanie w czynnościach prawnych i w sporządzaniu dokumentów wypełniać i wykonywać samodzielnie przeznaczenie służbowe, przekazane prokuratury skarbowej w §§. 1 i 2 instrukcji niniejszej.

W przypadkach wątpliwych a ważnych mają prawo prosić prokuratora skarbowego, żeby oświadczył, jak się na przedmiot zapatruje, nie są jednak obowiązane krępować się jego zdaniem.

Do prośby takiej winna delegacja dołączyć zawsze własne zdanie o przedmiocie.

Delegacje i funkcyonaryusze do nich przeznaczeni podlegają tym obowiązkom, które w §. 6 niniejszej instrukcji włożone są na prokuraturę skarbową i jej funkcyonaryuszów i mają te prawa, które tamże są im przyznane.

Ten urzędnik, który sprawuje obowiązki naczelnika delegacji, zajmuje w czynnościach delegacji miejsce prokuratora skarbowego i na tem stanowisku swoim tak pod względem kierowania czynnościami i ich rozdzielania, dawania informacji i nadzorowania urzędników i sług, pod względem ewidencji i regularności czynności, przeglądania, aprobowania i podpisywania aktów, jak i pod względem odpowiedzialności, bierze na siebie wszystkie te obowiązki i używa wszystkich tych praw, jakie w §. 7 instrukcji przekazane są pod tym względem prokuratorowi skarbowemu.

W sprawach osobowych, dyscyplinarnych i administracyjnych podlega delegacya prokuratorowi skarbowemu, któremu także co do spraw osobowych i administracyjnych delegacyi służy taki sam zakres działania, jaki w §. 8 nadany mu został co do samejże prokuratoryi skarbowej.

Do zastępowania kierownika delegacyi w przypadkach potrzeby służbowej powołany jest najbliższy rangą kierownikowi urzędu urzędnik konceptowy delegacyi. Zresztą do kierownika delegacyi stosują się pod względem zastępstwa w służbie, pod względem podziału czynności zwierzchnika urzędu, pod względem uczęszczania do urzędu, wydalania się z miejsca siedziby urzędu i prośby o urlop te same postanowienia, które w §. 9 instrukcyi przepisane zostały pod tymi względami dla prokuratora skarbowego; jednakże prośby i uwiadomienia tamże przepisane mają być podawane na ręce prokuratora skarbowego.

Prawa i obowiązki, które §. 10 instrukcyi przepisuje dla funkcjonaryuszów prokuratoryi skarbowej w ogólności, są także prawami i obowiązkami urzędników i sług pełniących czynności w delegacyi, i w obec kierownika delegacyi, który dla nich zastępuje miejsce prokuratora skarbowego, zostają bezpośrednio w takim samym stosunku podwładności i posłuszeństwa, jak to w §. 9 przepisane jest co do prokuratora skarbowego i jego współpracowników.

Przepisy co do służby wewnętrznej i kolegialnego załatwiania spraw, podane w §. 11 instrukcyi, stosują się także do delegacyi i jej kierownika.

O ile chodzi o opinie prawne, obrony prawne lub o współdziałanie w czynnościach prawnych i przy wystawianiu dokumentów, delegacye znoszą się bezpośrednio z temi władzami, które zażądały od nich oświadczeń lub sprawozdań w rzeczonych względach.

Prokurator skarbowy obowiązany jest działalność delegacyi należącej do etatu prokuratoryi skarbowej, której jest zwierzchnikiem, jakoteż zachowanie się i czynność jej funkcjonaryuszów nadzorować pod względem przestrzegania zakresu działania delegacyi wyznaczonego, szybkiego i odpowiedniego załatwiania podań i ekszhibitów, wiernego dopełniania obowiązków przez urzędników i w ogóle pod względem porządku i sforności w służbie. W tym celu kierownik delegacyi winien składać prokuratorowi skarbowemu półroczne raporta służbowe.

Prokurator skarbowy przepisać ma kierownikowi delegacyi formę raportów służbowych, które w każdym razie zestawiane być powinny tabelarycznie i zawierać mają wszelkie szczegóły, jakich prokurator skarbowy potrzebuje, żeby mógł ocenić rozciągłość i postępy czynności delegacyi, sposób załatwiania i stopień pospiechu w załatwianiu i koń-

czeniu czynności, stan zaległości, gdyby były i ich odrabianie, tudzież działalność urzędników, ich zdolność i biegłość, w ogóle, żeby mógł czynić zadosyć przepisanej powyżej zadaniu nadzorowania i kontrolowania.

W raportach tych wykazywać należy właściwe spory prawne pod względami wyżej oznaczonymi oddzielnie od innych czynności.

Odnosnie do tych raportów prokurator skarbowy ma prawo i obowiązek żądania od kierownika delegacyi wyjaśnień i udzielania przypomnień, jeżeli dla dobra służby uzna to za potrzebne lub, gdyby mu się zdawało, że dostrzega nieprawidłowości lub w ogóle szkodliwe dla służby postępowanie, donieść o tem Ministerstwu skarbu.

W celu nadzorowania delegacyi, prokurator skarbowy (według okoliczności jego zastępca) odbywać ma w niej lustracje peryodyczne a to najmniej raz na dwa lata. O wyniku lustracyi winien prokurator skarbowy zdać sprawę Ministerstwu skarbu, według okoliczności z dołączeniem odpowiednich wniosków.

Sprawozdania z czynności.

§. 14.

Z końcem każdego roku słonecznego a to najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca po upływie roku winien prokurator skarbowy nadesłać Ministerstwu skarbu sprawozdanie z czynności obejmujące cały zakres czynności prokuratoryi skarbowej i jej delegacyi w formie przejrzystej wygotowane. Do sprawozdania tego dołączyć należy także rozkład referatów i wykaz ilości ekszhibitów w każdym referacie.

Zresztą wybór formy tych sprawozdań z czynności a względnie jednorocznego wykazu sprawowania czynności i jego wyników zostawia się prokuratorowi skarbowemu; w każdym jednak razie sprawozdania z czynności podawać winny najistotniejsze okoliczności stosunków rzeczowych i prawnych, mianowicie w tych procesach, które zwłaszcza pod względem finansowym mają większe znaczenie.

Postanowienia szczególne co do obowiązku prokuratoryi skarbowej pod względem obrony i udzielania dorady prawnej.

§. 15.

A. Obrona przed sądem.

Prokuratorya skarbową (delegacya) gdy występuje przed sąd, upoważniona jest do wszystkich czynności prawnych w §. 31, l. 1 aż do 4 ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113 wyszczególnionych bez wykazywania szczególnego pełnomocnictwa.

O ile jednak bierze się na uwagę sferę wewnętrzną urzędowania, dopóki prokuratora skarbową nie otrzyma od właściwej władzy administracyjnej upoważnienia i informacji, nie powinna wdawać się w spór ani jako powód, ani jako strona pozwana, wyjąwszy, gdyby groziło niebezpieczeństwo ze zwłoki.

Lecz nawet i w tym ostatnim przypadku prokuratora skarbową winna o krokach prawnych, które poczyniła z własnej mocy jako powód lub strona pozwana, uwiadomić niezwłocznie właściwą władzę administracyjną celem uzyskania późniejszego przyzwolenia.

Nadto w sferze wewnętrznej urzędowania potrzebuje prokuratora upoważnienia a względnie przyzwolenia właściwej władzy administracyjnej do zawarcia ugód co do przedmiotu sporu, do przyznania roszczeń przez przeciwnika popieranym, jakoteż do orzeczenia się roszczeń dochodzonych, nakoniec do wyzwolenia zabezpieczeń, o ile nie istnieje roszczenie prawne do takiego wyzwolenia.

Bez takiego upoważnienia czynności prawne tego rodzaju może podejmować w formie stanowczej, tylko w przypadkach stanem rzeczy nakazanych i pod warunkiem późniejszego uzasadnienia.

Prokuratora skarbową upoważniona jest do przyznawania w postępowaniu spadkowym pozycji biernych aż do sumy 2000 zł., o ile po troskliwym zbadaniu stanu rzeczy można z podobieństwem do prawdy przypuszczać, że sąd uzna dotyczące pozycje w ewentualnym sporze za wypłatne.

Środków prawnych w postępowaniu sądowym w ogóle według ustawy dopuszczalnych w celu obrony prawa i dochodzenia prawa, jakoto odwołania się, rewizji, rekursów, wniosku o przywrócenie do dawnego stanu, skargi wzajemnej, skargi o nieważność i o wznowienie itp., tudzież potrzebnych lub pożądanym zabezpieczeń, jakoteż wszelkich innych ostrożności używać należy w każdym przypadku, gdy wymaga tego interes bronionego a dotyczący krok nie może być uważany za bezskuteczny.

W takich przypadkach, gdy według istniejących przepisów prokuratora skarbową (delegacja) miałyby bronić w tym samym sporze obu stron spornych, nie ma prokuratora skarbową żadnej bronić, lecz powinna postarać się za pośrednictwem właściwej władzy administracyjnej, żeby dla każdej strony wyznaczono innego obrońcę.

O ostatecznych wynikach sporów, które przewidziano i o uskuteczionych obronach uwiadomić należy zawsze te władze i urzędy, które dały upoważnienie lub polecenie do wytoczenia sprawy spornej i obrony.

Pod względem zamieszczania w kontraktach klauzuli co do właściwości sądu, obowiązują istniejące przepisy.

W tych przypadkach, w których pewnej czynności nie można wykonać w siedzibie urzędowej prokuratora skarbowej lub delegacji, wysłać należy odpowiedniego urzędnika z grona urzędu do jej wykonania.

Jednakże we wszystkich takich przypadkach, w których według istniejących ustaw może się to stać bez niebezpieczeństwa dla odpowiedniego załatwienia czynności a z mniejszymi kosztami i przymus działania przez adwokata nie istnieje, zamiast wysyłania urzędnika prokuratora skarbowej lub delegacji, wydelegować należy inny odpowiedni urząd państwa lub innego odpowiedniego funkcjonariusza mającego siedzibę w miejscu załatwienia sprawy lub w pobliskości; gdy zaś istnieje przymus działania przez adwokata, wydelegować należy tamtejszego adwokata.

Urzędnik prokuratora, wydelegowany przed sąd do rozprawy ustnej, winien z reguły skreślić wprzód na piśmie zasady zamierzonego prowadzenia procesu i dać prokuratorowi skarbowemu do aprobaty lub zmiany. Pismo to pozostać ma w akcie procesowym prokuratora.

O wyniku audyencji winien urzędnik prokuratora skarbowej zdać sprawę niezwłocznie przez protokół podawczy.

B. Obrona w postępowaniu administracyjnem.

Prokurator skarbowy jest uprawniony do bronięcia w postępowaniu administracyjnem skarbu, jakoteż funduszów przez władze państwa administrowanych lub ze skarbu państwa uposażanych i praw patronatu monarsze lub tymże funduszom służących a względnie do używania środków prawnych w imieniu rzeczonych majątności w tych przypadkach, w których według obowiązujących postanowień ustawowych interwencja władz państwa w oznaczonym kierunku jest w ogóle dopuszczalna a władza administracyjna do zawiadywania temi majątnościami a względnie do nadzoru nad nimi powołana, poruczy prokuratorowi skarbowej tę interwencję.

Według jakich zasad władza ta ma prokuratorowi skarbowej poruczać obronę w postępowaniu administracyjnem, postanowione będzie osobnemi przepisami.

C. Dorada prawna i współdziałanie przy kontraktach.

Prokuratora skarbową obowiązana jest dawać władzom i urzędom państwa na prośbę onychże

opinie prawne, w takim razie, gdy załatwienie dotyczącej sprawy wymaga rozstrząśnienia kwestyi prawa prywatnego lub takich zawitych kwestyi prawa publicznego, które nie należą wyłącznie do zakresu władzy żądającej.

Władza żądająca (urząd) winna wyraźnie i dobitnie określić kwestye prawne, na które odpowiedź jest potrzebna, i o ile to jest możebne, dołączyć projekt zamierzanego załatwienia. Natomiast prokuratora skarbowego winna według okoliczności rozciągnąć opinię swoją także na takie kwestye prawne, których Władza administracyjna wprawdzie nie wskazała, ale które po dokładniejszym zbadaniu okazują się ważnymi do rozstrzygnięcia przypadku.

Co do kontraktów zakomunikować należy prokuratorowi skarbowemu z reguły projekt wygotowany ze stanowiska techniczno-administracyjnego.

Władzy żądającej nie wolno powoływać się w rezolucjach wydawanych stronom na opinię prokuratora skarbowego.

D. Postanowienie ogólne.

Prokuratora skarbowego obowiązana jest we wszystkich przypadkach zbadać dokładnie nadesłaną jej informację pod względem zupełności i jeżeliby stosownie do wyniku tego badania było potrzebne uzupełnienie informacji, takowego zażądać.

Urzędnicy prokuratorowi skarbowemu i jej delegacyi mają zajmować się wyłącznie sprawami swego powołania.

§. 16.

Urzędnicy prokuratorowi skarbowemu i delegacyi poświęcać się mają wyłącznie czynnościom urzędowym, poruczonemu onymże i pod utratą służby zabronione im jest pośrednie lub bezpośrednie świadczenie obron prawnych lub czynności prawnych.

Zakaz niniejszy nie wzbrania świadczenia obrony i zawierania interesów prawnych we własnych sprawach, tudzież w sprawach osób spokrewnionych i spowinowaconych, małżonki, dzieci przysposobionych i pupilów a mianowicie w sprawach tych o tyle, o ile dotycząca interwencya jest bezpłatna; nie wzbrania nakoniec przyjmowania opieki lub kurateli; lecz we wszystkich tych przypadkach obowiązuje warunek, żeby dotyczący urzędnik nie wpadł w kolizyę ze swymi obowiązkami urzędowymi.

O ile urzędnik prokuratorowi skarbowemu lub delegacyi powołany zostaje urzędownie przez władzę państwa i za pośrednictwem prokuratora skarbowego lub kierownika delegacyi na komisye lub na narady w sprawach, tyczących się służby prokuratoro-

ry skarbowych, wezwaniu temu winien uczynić zadosyć.

Wybór urzędnika, który ma być wysłany i udzielenie mu instrukcyi należy do prokuratora skarbowego lub kierownika delegacyi, którzy powodować się mają w takich razach względami na potrzeby służby i rodzaj dotyczącej czynności.

Stałe poruczenie prowadzenia referatu lub przewodniczenia na takich komisjach lub naradach może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu. Również oddawanie się członków prokuratorowi skarbowemu lub delegacyi zawodowi nauczycielskiemu, tudzież prośba o wpisanie takich członków w listę obrońców, podlega przyzwoleniu Ministerstwa skarbu.

Obowiązkiem jest prokuratora skarbowego i kierownika delegacyi czuwać nad tem, żeby prokuratorowi skarbowemu lub delegacyi nie były przydzielane żadne takie czynności, które obce są jej przeznaczeniu urzędowemu w instrukcyi niniejszej określonej. Gdyby czynność taka została przydzielona, prokurator skarbowy lub kierownik delegacyi winien odmówić wykonania z podaniem powodów. Gdyby pomimo tego władza żądająca obstawała przy tem, żeby prokuratora skarbowego lub delegacya wykonała ową czynność, przełożyć należy rzecz Ministerstwu skarbu do decyzji. Jednakowoż w razie niebezpieczeństwa ze zwłoki, prokurator skarbowy lub kierownik delegacyi winien poczynić niezwłocznie kroki niezbędne potrzebne dla zapobieżenia szkodzie w zagrożonym interesie, zanim nadejdzie decyzya Ministerstwa skarbu.

Urzędy pomocnicze.

§. 17.

Urzędami pomocniczymi prokuratorowi skarbowemu i delegacyi są: protokół podawczy, ekspedyt, sollicitatura i registratura. Do służby w tych urzędach pomocniczych przeznaczeni są systemizowani urzędnicy kancelaryjni, pomocnicy kancelaryjni (dyurniści) i słudzy.

Prokurator skarbowy lub kierownik delegacyi winien stosownie do potrzeb służby i ze względem na kwalifikacye osób, przeznaczyć do każdego z tych urzędów pomocniczych odpowiednią ilość osób z pocztu kancelaryjnego i każdemu urzędnikowi, o ile już nominacją nie został powołany na przełożonego urzędu kancelaryjnego, przepisać jakie czynności ma wykonywać, mając na względzie przede wszystkim kwalifikacye urzędowe i zdolności urzędników.

Jeżeli w prokuratorowi skarbowemu lub w delegacyi jest systemizowanych kilku przełożonych rze-

czonych urzędów pomocniczych, ale nie jest ustanowiony osobny przełożony dla każdego urzędu pomocniczego, prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien wyznaczyć zdatnego urzędnika z pocztu kancelaryjnego, który albo kierować ma czynnościami urzędu pomocniczego, nie mającego osobnego systemizowanego przełożonego, albo też ma sam te czynności załatwiać, jeżeli jedna osoba jest do tego dostateczna.

Jeżeli w prokuratury skarbowej lub w delegacji systemizowany jest tylko jeden przełożony urzędów pomocniczych, tenże obowiązany jest kierować czynnościami wszystkich urzędów pomocniczych, jeżeli zaś w prokuratury skarbowej lub delegacji nie jest zgoła ustanowiony przełożony urzędów pomocniczych, naczelnik urzędu winien kierowanie służbą manipulacyjną poruczyć zdatnemu do tego urzędnikowi z pocztu kancelaryjnego.

Prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien dla każdego z urzędów pomocniczych powyżej wzmiankowanych, wygotować wskazówki postępowania ułożone w duchu i w kierunku zasad ogólnych, podanych w niniejszej instrukcyi dla prokuratury skarbowej i jej delegacji i takowe mają tym urzędom pomocniczym służyć za przepis służbowy.

Wygotowując te wskazówki, mieć należy na względzie to, żeby każdy urzędnik i sługa mógł w nich znaleźć potrzebne w jego zawodzie informacje i prawa, tudzież żeby w służbie urzędów pomocniczych utrzymywane były zapiski, wykazy, rejestry i protokoły polrzebne dla widoczności i dobrego porządku w czynnościach urzędowych.

O wydaniu przepisu służbowego dla urzędów pomocniczych uwiadomić należy Ministerstwo skarbu z dołączeniem jednego egzemplarza takowych.

Śłużba kasowa.

§. 18.

a) Własna służba prokuratury skarbowej.

Własna służba kasowa prokuratury skarbowej (delegacji prokuratury skarbowej) ograniczać się ma:

- a) do kasy ekspensów,
- b) do pieniędzy na kupno rzeczy dla urzędu potrzebnych, i
- c) do zaliczek na pokrycie należności stęplowych lub innych.

Przeto oprócz tych wymienionych tutaj zasobów kasowych, prokuratury skarbowe (delegacje) nie mają odbierać ani też przyjmować w zachowanie lub dla wpisania do rachunku żadnych pieniędzy lub papierów wartościowych i z wyjątkiem przypadków w §. 19 oznaczonych, winny odmówić przyjęcia

wszelkich innych zapłat nie należących do zakresu powyżej oznaczonego, przyczem uwiadomić mają strony lub urzędy zamierzające wnieść zapłatę, do której kasy jako właściwej zapłatę taką wnieść należy, gdyby zaś kasa ta nie była wiadoma, lub nie była do odbioru upoważniona, oznajmić, że zapłatę uiścić należy w kasie upoważnionej do zachowywania depozytów.

Do wpływów kasy ekspensowej należą przyznane prokuratury skarbowej (delegacji) i na rzecz kasy państwa policzyć się mające honorarya, wydatki sądowe i wydatki obrony przyznane prokuratury skarbowej lub delegacji, tudzież portorya i należności stęplowe, które mają być stromem policzone i od nich żądane w tych przypadkach, w których prokuratura skarbowa lub delegacja, pominawszy skazanie przeciwnika na zwrot kosztów, nie jest obowiązana płacić należności.

Z kasy na ekspensa pokrywać ma prokuratura skarbowa (delegacja) wydatki na obronę prawną c. k. skarbu a w szczególności koszta podróży, tudzież koszta sądowe, jakie w razie upadku w sprawie mają być zapłacone stronie przeciwnej, nadto wydatki na opłacenie adwokatów, którym prowadzenie procesów c. k. skarbu poruczone zostało w miejsce prokuratury skarbowej jako wydatki ciężące na służbie prokuratury, podczas gdy inne osoby prawne i fundusze, przez prokuraturę skarbową bronione, mają z własnych funduszków pokrywać a względnie zwracać.

Oprócz wydatków tego rodzaju, które powyżej zostały wymienione, żadnych innych nie wolno pokrywać z kasy ekspensów.

Wydatki z zasobów kasowych pod lit. b i c wymienionych, wypływają już z przeznaczenia pieniędzy i zaliczek tamże oznaczonych.

Nadwyżki kasy ekspensów, o ile są zbędne, odesłać należy do kasy właściwej (do kasy głównej krajowej, kasy skarbowej krajowej, urzędu płatniczego krajowego lub do kasy filialnej krajowej).

W takim razie, gdyby zasób kasy ekspensów miał okazać się niedostatecznym, kwoty potrzebne pokryć należy na karb dotyczących dotacyi wyznaczonych prokuratury skarbowej w preliminarzu państwa.

Kasa może pieniądze odbierać lub wydawać tylko na wyraźne polecenie prokuratora skarbowego lub kierownika delegacji.

Prokurator skarbowy (kierownik delegacji) obowiązany jest poruczyć prowadzenie czynności kasowych urzędnikowi zupełnie do tego zdatnemu i nadzorować go należycie.

Drugi klucz od kasy poruczyć ma prokurator skarbowy (kierownik delegacji) jednemu z radców lub sekretarzy prokuratury skarbowej (delegacji).

Naczelnik urzędu winien najmniej raz w roku sprawdzić stan kasy z przybraniem urzędnika rachunkowego, o którego przysłanie prosić należy prezydum władzy skarbowej krajowej. Wypracowanie sprawozdania przesłać należy Ministerstwu skarbu.

Szczegóły całej administracji kasowej, utrzymywanie w niej rachunków, jakoteż cenzura zapiszków w tym względzie utrzymywać się mających, wszystko to urządzone będzie osobnym przepisem.

Ministerstwo skarbu może w porozumieniu z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową przy wydawaniu tego przepisu odstąpić od zasad w paragrafie niniejszym dla służby kasowej przepisanych, gdyby przemawiały za tem szczególne powody.

§. 19.

b) Służba kasowa w pośrednictwie pomiędzy obowiązany do płacenia a kasami właściwymi.

Gdyby wbrew przepisowi §. 18 strony, urzędy lub władze, których zamieszkanie lub siedziba urzędowa nie znajduje się w siedzibie urzędowej prokuratury skarbowej (delegacyi) nadesłały pocztą lub w inny sposób pieniądze lub papiery wartościowe, stosownie do §. 18 nie należące do zakresu czynności prokuratury skarbowej (delegacyi), takowych zaś ze względu na szkodliwe opóźnienia, na koszt lub na niebezpieczeństwo samejże zapłaty grożące, nie można odesłać napowrót, prokurator skarbowy (kierownik delegacyi) winien pieniądze te lub papiery wartościowe odebrać za kwitem, mieć staranie o bezpieczne ich zachowywanie a zarazem zarządzić niezwłocznie co potrzeba, żeby pieniądze te lub papiery wartościowe posłane zostały do właściwej kasy lub do kasy uprawnionej do przyjmowania depozytów.

Postępowanie, które w tej mierze ma być zachowywane ze względu na bezpieczeństwo skarbu państwa lub majątności nieskarbowych przez prokuratorę skarbu (delegację) bronionych, urządzone będzie osobnym przepisem.

Jeżeli na komisjach, audyencyach, licytacjach, zajęciach itp., przy których interweniuje urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi, zapłaty na rzecz prokuratury są skutecznie lub za nią pobierane, nie należące do zakresu kasowego prokuratury skarbowej lub delegacyi (§. 18) a strona nie może zapłat tych złożyć niezwłocznie w sądzie lub u władzy, w której rozprawa się toczy albo gdy bez obawy o bezpieczeństwo i punktualne wniesienie

nie można stronie polecić zapłacenia w kasie właściwej lub w kasie depozytowej, interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej (delegacyi) jest wprawdzie obowiązany odebrać za pokwitowaniem skuteczną zapłatę, lecz winien odebrane pieniądze lub papiery wartościowe niezwłocznie po skończeniu się czynności, jeżeli zaś czynności odbywa się w siedzibie urzędowej prokuratury skarbowej (delegacyi), w każdym razie tego samego dnia, w którym zapłatę odebrał, wręczyć prokuratorowi skarbowemu lub kierownikowi delegacyi, ten zaś według przepisów podanych wyżej co do pieniędzy lub papierów wartościowych przez strony nadesłanych, obowiązany jest mieć staranie o ich bezpieczeństwo i niezwłocznie zarządzić co potrzeba względem posłania ich do kas właściwych.

Urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi mający w sposób wyżej wzmiankowany objąć pieniądze lub papiery wartościowe jest osobiście odpowiedzialny za ich bezpieczne zachowywanie aż do oddania prokuratorowi skarbowemu lub kierownikowi delegacyi i za oddanie onychże w czasie właściwym rzeczonym naczelnikom urzędu.

Także w tych przypadkach, w których na komisji, audyencyi lub egzekucyi itp. uiszczonej zapłaty nie obejmuje stosownie do powyższego interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi, lecz pieniądze lub papiery wartościowe składają się w sądzie, lub obowiązanemu do zapłacenia poleca się wniesienie zapłaty do właściwej kasy, interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi winien w czasie przepisany powyżej do oddania odebranych pieniędzy lub papierów wartościowych jednocześnie ze złożeniem relacji o czynności, uwiadomić swego zwierzchnika urzędowego, iżby tenże mógł dotyczącej władzy administracyjnej donieść o skutecznieniu zapłaty.

We wszystkich przypadkach o zapłacie uiszczonej dla prokuratury skarbowej lub delegacyi, bez względu, czy pieniądze lub papiery wartościowe, stosownie do zarządzeń powyższych obejmuje interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi, albo czy takowe deponują się lub czy przekazują się do właściwej kasy, uwiadomić należy urzędownie prokuratora skarbowego lub kierownika delegacyi.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.